

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει οκτώ λόγους ακυρώσεως:

- 1) Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η απόφαση αντιβαίνει προς τις διατάξεις του άρθρου 101 ΣΛΕΕ και του άρθρου 53 ΕΟΧ, στο μέτρο που η Επιτροπή προσδιορίζει το περιεχόμενο της παραβάσεως στην οποία διαπιστώνει ότι μετέσχε η προσφεύγουσα ως περιλαμβανόν δρομολόγια τα οποία η προσφεύγουσα δεν πραγματοποιούσε και ούτε είχε δικαίωμα να πραγματοποιήσει.
- 2) Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η απόφαση αντιβαίνει προς τις διατάξεις του άρθρου 101 ΣΛΕΕ και του άρθρου 53 ΕΟΧ, στο μέτρο που η Επιτροπή θεώρησε ότι είχε αρμοδιότητα να αποφανθεί σχετικά με υπηρεσίες αεροπορικής μεταφοράς φορτίων επιστροφής σε δρομολόγια μεταξύ ΕΟΧ και τρίτων χωρών, οσάκις οι υπηρεσίες αυτές χρεώνονται σε πελάτες εγκατεστημένους εκτός του ΕΟΧ.
- 3) Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η απόφαση παραβιάζει την αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων και την αρχή της αναλογικότητας, καθόσον η Επιτροπή εφαρμόζει στους διάφορους αερομεταφορείς διαφορετικές απαιτήσεις ως προς την απόδειξη.
- 4) Με τον τέταρτο λόγο ακυρώσεως, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η απόφαση αντιβαίνει προς τις κατευθυντήριες γραμμές του 2006 για τον υπολογισμό των προστίμων και προς την αρχή της αναλογικότητας, καθόσον η Επιτροπή περιλαμβάνει στην αξία των πωλήσεων, που αποτελούν τη βάση για τον υπολογισμό του προστίμου, εισοδήματα προερχόμενα από στοιχεία της τιμής σχετικά με τις υπηρεσίες αεροπορικής μεταφοράς φορτίων τα οποία ουδεμία σχέση έχουν με την παράβαση.
- 5) Με τον πέμπτο λόγο ακυρώσεως, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η απόφαση αντιβαίνει προς τις κατευθυντήριες γραμμές του 2006 για τον υπολογισμό των προστίμων και την αρχή της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, καθόσον η Επιτροπή περιλαμβάνει στην αξία των πωλήσεων, που αποτελούν τη βάση για τον υπολογισμό του προστίμου, εισοδήματα προερχόμενα από υπηρεσίες αεροπορικής μεταφοράς φορτίων σε δρομολόγια επιστροφής μεταξύ του ΕΟΧ και τρίτων χωρών.
- 6) Με τον έκτο λόγο ακυρώσεως, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η απόφαση αντιβαίνει προς την αρχή της αναλογικότητας, καθόσον η Επιτροπή περιόρισε τη μείωση του προστίμου που παρέσχε στην προσφεύγουσα βάσει του ισχύοντος κανονιστικού πλαισίου σε ποσοστό 15 %.
- 7) Με τον έβδομο λόγο ακυρώσεως, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι η απόφαση αντιβαίνει προς την αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων, δεδομένου η Επιτροπή δεν παρέσχε στην προσφεύγουσα μείωση κατά 10 % του ποσού του προστίμου, λόγω της περιορισμένης συμμετοχής της στην παράβαση, ενώ παρέσχε τη μείωση σε άλλους αποδέκτες της αποφάσεως που βρίσκονται σε κατάσταση αντικειμενικώς όμοια με αυτή της προσφεύγουσας.
- 8) Με τον όγδοο λόγο ακυρώσεως, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι η απόφαση αντιβαίνει προς την αρχή της αναλογικότητας, καθόσον η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη τις ειδικές περιστάσεις της υποθέσεως.

Προσφυγή της 24ης Ιανουαρίου 2011 — Cargolux Airlines κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-39/11)

(2011/C 80/51)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Cargolux Airlines International SA (Sandweiler, Λουξεμβούργο) (εκπρόσωποι: J. Joshua, Barrister, και G. Goeteyn, Solicitor)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει εν όλω ή εν μέρει τα άρθρα 1 έως 4, κατά το μέτρο που αφορούν την προσφεύγουσα,
- να ακυρώσει το πρόστιμο που επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα με το άρθρο 5,
- επικουρικώς, να μειώσει ουσιωδώς το πρόστιμο κατ' ενάσκηση της πλήρους δικαιοδοσίας του,
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προσφυγή ακυρώσεως της αποφάσεως C(2010) 7694 τελικό της Επιτροπής, της 9ης Νοεμβρίου 2010, στην υπόθεση COMP/39.258 — Αεροπορική μεταφορά φορτίων, κατά το μέτρο που η Επιτροπή έκρινε με αυτή ότι η προσφεύγουσα παρέβη το άρθρο 101 ΣΛΕΕ και το άρθρο 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ συντονίζοντας, από κοινού με άλλους μεταφορείς, διάφορα στοιχεία της τιμής, την οποία χρεώνει για υπηρεσίες αεροπορικής μεταφοράς φορτίων, σχετικά με (i) επίναυλους καυσίμου, (ii) πρόσθετα τέλη ασφαλείας και (iii) τη μη καταβολή προμήθειας επί των προσθέτων τελών.

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα επικαλείται πέντε λόγους ακυρώσεως:

- 1) Πρώτος λόγος ακυρώσεως, αντλούμενος από πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, καθόσον η Επιτροπή μη ορθώς θεώρησε ότι η συμπεριφορά έχει ως αντικείμενο τον περιορισμό του ανταγωνισμού και καθόσον δεν απέδειξε την ύπαρξη αντίθετων προς τον ανταγωνισμό αποτελεσμάτων. Συναφώς, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι:
 - η έννοια της συμπεριφοράς έχουσας ως αντικείμενο τον περιορισμό του ανταγωνισμού δεν απαλλάσσει την Επιτροπή από την υποχρέωση να προβεί σε εκτίμηση, πράγμα που αυτή παρέλειψε να πράξει·
 - η απόφαση δεν περιλαμβάνει θεωρητικό συλλογισμό σε σχέση με τη ζημία, λαμβανομένου ειδικότερα υπόψη του ότι δεν ενέμεινε σε κανένα από τα επιχειρήματα που είχαν διατυπωθεί σχετικά με τον καθορισμό των βασικών τιμών.
- 2) Δεύτερος λόγος ακυρώσεως, αντλούμενος από παράβαση ουσιωδούς τύπου, έλλειψη αιτιολογίας, προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας και πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, καθόσον η Επιτροπή παρέλειψε να καθορίσει με επαρκή ακρίβεια το περιεχόμενο και τις παραμέτρους των συμπεριφορών οι οποίες, κατά την άποψή της, συνιστούσαν ενιαίες και διαρκείς παραβάσεις.

3) Τρίτος λόγος ακυρώσεως, αντλούμενος από πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, καθόσον η Επιτροπή παρέλειψε να επικαλεστεί ένα σύνολο αξιόπιστων αποδεικτικών στοιχείων προς θεμελίωση των συμπερασμάτων της ή να αποδείξει, σύμφωνα με τα κατά νόμο κριτήρια, τα γεγονότα στα οποία στηρίζει τις διαπιστώσεις της. Συναφώς, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι:

— κανένα από τα περιεχόμενα στην ανακοίνωση των αιτιάσεων σφάλματα, τα οποία έδωσε υπόψη της Επιτροπής κατά το χρονικό εκείνο σημείο, δεν διορθώθηκε με την απόφαση·

— η Επιτροπή χρησιμοποίησε κατά τρόπο καταχρηστικό την έννοια της ενιαίας και διαρκούς παραβάσεως, εμμένοντας στο ότι μια απολύτως αθώα συμπεριφορά μπορεί να αποτελέσει στοιχείο του παράνομου εγχειρήματος και χρησιμοποιήσε τον χαρακτηρισμό «παγκόσμια σύμπραξη», προκειμένου να δικαιολογήσει τη χρησιμοποίηση επιβαρυντικών αποδεικτικών στοιχείων τα οποία δεν έχουν σχέση με την υπόθεση.

4) Τέταρτος λόγος ακυρώσεως, αντλούμενος από πλάνη περί το δίκαιο στην οποία υπέπεσε η Επιτροπή, καθόσον μη ορθώς θεώρησε ότι είχε αρμοδιότητα όσον αφορά τον προβαλλόμενο αντίθετο προς τους κανόνες του ανταγωνισμού συντονισμό στον τομέα των πτήσεων με προέλευση αερολιμένες τρίτων χωρών και προορισμό εσωτερικούς αερολιμένες του ΕΟΧ («πτήσεις επιστροφής»). Κατά την προσφεύγουσα, οι δραστηριότητες αυτές δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 101 ΣΛΕΕ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ.

5) Πέμπτος λόγος ακυρώσεως, προβαλλόμενος προς στήριξη του αιτήματος αναθεώρησης του προστίμου κατ' ενάσκηση της πλήρους δικαιοδοσίας του Γενικού Δικαστηρίου, ο οποίος αντλείται από ουσιώδη πλάνη εκτιμήσεως και παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας. Συναφώς, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι:

— οι κατευθυντήριες γραμμές του 2006 για τα πρόστιμα δεν είναι σύμφωνες με την κατά το άρθρο 23, παράγραφος 2, του κανονισμού 1/2003 ⁽¹⁾ απαίτηση περί θεμελιώσεως του προστίμου στη σοβαρότητα και τη διάρκεια·

— η Επιτροπή υπερεκτίμησε σε μέγιστο βαθμό τη συνολική σοβαρότητα της προβαλλόμενης παραβάσεως. Τόσο το ποσοστό (16 % της αξίας των πωλήσεων) όσο και το πρόσθετο ποσό δεν δικαιολογούνται στην προκειμένη περίπτωση·

— όσον αφορά την προσφεύγουσα, η Επιτροπή εκτίμησε εσφαλμένα τη διάρκεια των παραβάσεων, απέρριψε μη ορθώς τις ελαφρυντικές περιστάσεις και δεν έλαβε υπόψη όλες τις κρίσιμες περιστάσεις, μεταξύ των οποίων τον συνολικά δίκαιο χαρακτήρα των κυρώσεων και την οικονομική κατάσταση της προσφεύγουσας.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα 81 και 82 της Συνθήκης (ΕΕ 2003, L 1, σ. 1).

Προσφυγή της 24ης Ιανουαρίου 2011 — Lan Airlines και Lan Cargo κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση T-40/11)

(2011/C 80/52)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Lan Airlines SA και Lan Cargo SA (Σαντιάγο, Χιλή) (εκπρόσωποι: B. Hartnett, barrister, και O. Geiss, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα των προσφευγουσών

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την προβαλλόμενη απόφαση κατά το μέτρο που αφορά τις προσφεύγουσες,

— επικουρικώς, να μειώσει το επιβληθέν στις προσφεύγουσες πρόστιμο, και

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Με την προσφυγή τους, οι προσφεύγουσες ζητούν, σύμφωνα με το άρθρο 263 ΣΛΕΕ, την ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής, της 9ης Νοεμβρίου 2010, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 101 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ), του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ και του άρθρου 8 της Συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας για τις αεροπορικές μεταφορές (υπόθεση COMP/39.258 — Αεροπορική μεταφορά φορτίων), καθόσον αφορά τις προσφεύγουσες.

Προς στήριξη της προσφυγής τους, οι προσφεύγουσες προβάλλουν έξι λόγους ακυρώσεως:

1) Πρώτος λόγος ακυρώσεως, αντλούμενος από το ότι η Επιτροπή δεν απέδειξε επαρκώς κατά νόμον ότι οι προσφεύγουσες μετέσχον σε ενιαία και διαρκή παράβαση και, συνακόλουθα, ότι υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο και περί τα πραγματικά περιστατικά κατά την εφαρμογή του άρθρου 101 ΣΛΕΕ, δεδομένου ότι:

— η Επιτροπή δεν απέδειξε ότι η Lan Cargo γνώριζε ή όφειλε να γνωρίζει την ύπαρξη ενός κοινού σχεδίου αντίθετου προς τον ανταγωνισμό·

— η Επιτροπή δεν απέδειξε ότι η Lan Cargo είχε την πρόθεση, με τη συμπεριφορά της, να μετάσχει σε ένα τέτοιο κοινό σχέδιο αντίθετο προς τον ανταγωνισμό, και

— η Επιτροπή δεν απέδειξε ότι η Lan Cargo γνώριζε την ύπαρξη παραβάσεως όσον αφορά τα πρόσθετα τέλη ασφαλείας ή τις προμήθειες επί των προσδότητων τελών.